

skjønner jeg ikke rettere, end at det meget omtalte Honorar lige saa godt kan beregnes nu, som det kan beregnes siden. Honoraret fastsættes af Nationalbanken efter en Gang gjældende Regler og er saa fast og bestemt, at de mindre Variationer fra Aar til Aar ikke ville kunne have noget Væsentligt at betyde ved Fastsættelsen af dette Tillæg til Amtsforsvalternes Kontorholdsogdtgjørelse, som maa følge af, at Honoraret bortfalder. Jeg ser saaledes ikke nogen fyldestgjørende Grund til at udsætte Revisionen; men naar det, som sagt, er Administrationens Ønske, saa ser jeg paa den anden Side heller ikke nogen tilstrækkelig Grund til ikke at indpædekomme dette Ønske, og jeg skal derfor stemme for Lovforslagets Fremme.

Finansministeren: Det er jo ganske vist ikke egentlig knusende Grunde, som have foranlediget Regjeringen til at ønske denne Revision udsat; men det forekommer mig dog i alt Fald at have været en ganske praktisk Grund, at man vilde vente, indtil den hele Forretning med Bankhæftelsesrenterne, som Amtsforsvalterne have havt, og som har havt en temmelig væsentlig Indflydelse paa Fastsættelsen af Kontorholdsogdtgjørelsen, maa siges at være afsluttet. Det afhænger jo naturligvis af Rigsdagen, om den vil give sit Samtykke til denne Udsættelse af Revisionen, en Udsættelse, der jo egentlig kun gjælder for et Aar. I Overrigt er jeg enig med det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, i, at Spørgsmaalets Afgjørelse ikke kommer an paa et Skjøn af Administrationen; men det har man heller ikke ment, idet man nemlig forelægger Spørgsmaalet til Lovgivningsmagtens Afgjørelse. Finder Lovgivningsmagten, at der er færgene Grunde til i denne Sag at have et andet Skjøn, end Regjeringen har havt, er der i og for sig ikke Noget i Veien for, at en Kontorholdsogdtgjørelseslov endnu kan fremmes. Men Administrationen har, som sagt, anset det for at være rigtigt at udsætte Revisionen, indtil det hele Mellemværende med Banken var blevet afsluttet.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Bevarelsen af Kronborg Amtstue.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sæde: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at gjøre en Undtagelse fra den Regel, at

der kun skal være een Amtstue i hver Amtsråds-kreds. Denne Sag har jo været forhandlet paa Rigsdagen, og det er egentlig vedtaget som en Regel at indskrænke Amtstuernes Antal, hvad der ogsaa er sket paa flere Steder. Der maa altsaa være meget vægtige Grunde tilstede for her at ville statuere den Undtagelse, at der i Frederiksborg Amt skal bibeholdes to Amtstuer. Ministeriet har væsentligst fremført to Grunde herfor i Motiverne, hvoraf den ene er Hensynet til Forretningernes Omraade og den anden Hensynet til Beboernes Læve. Med Hensyn til Forretningernes Omraade, da er det jo, naar en Minister paastaar, at Administrationen absolut maa indrettes paa en eller anden Maade, altid en ubehagelig Sag for Rigsdagens Medlemmer at gaa derimod, men jeg maa alligevel udtale, at for mig synes det klart, at det, som der her egentlig er Tale om, er saadanne Forretninger, som godt kunne udføres paa eet Kontor, og at der derfor her maa være Spørgsmaal, ikke om at beholde to Amtstuer men om, hvor stort et Kontorhold der behøves til den ene Amtstue. En Del af de Forretninger, som ere nævnte i Motiverne, f. Ex. Udregning efter Kapitelstaxt, Skovauktionsregninger o. s. v., ere Noget, som der virkelig ikke behøves en kongelig ansat Embedsmand til at besørge. Det er Noget, som bliver besørget paa Kontoret, og hvormed det er meget let at føre Kontrol. Det forekommer mig derfor meget tvivlsomt, om der af Hensyn til Forretningernes Mængde virkelig er Grund til at beholde to Amtstuer. Hvad det andet Moment, nemlig Beboernes Læve, angaar, da er det jo Noget, som fremkommer hver Gang, der er Tale om at nedlægge en Amtstue. Der vil altid være en Del Beboere, som føle sig meget misfornøjede med, at de ikke have Amtstuen lige ved Haanden, saaledes som de hidtil have havt. Med Hensyn til Esrom Amtstue forekommer det mig imidlertid temmelig klart, at der kun er liben Grund til at paaberaabe sig Hensynet til Beboernes Læve. Esrom ligger paa den nordlige Side af Esrom Sø, og saa vidt jeg kan se af Kortet, er det kun to eller tre Sogne, som kunne antages at have lettere ved at komme til Esrom end til Hillerød, men for en saa ringe Del af Befolkningen i Amtet at holde en Amtstue tror jeg ikke er rigtigt. Dertil kommer, at Hillerød jo maa anses for Hovedbyen for en stor Del af Beboerne i Frederiksborg Amt. Det kan derfor ikke medføre Vanskelighed for dem, da de for største Delen ogsaa have andre Forretninger at afgjøre i Hillerød, at saa Skatter, Auktionspenge og Domæneafgifter ogsaa betales der. Jeg kan derfor ikke indse, at de ansøgte to Grunde ere tilstrækkelige til at motivere, at der gaas bort fra den almindelige Regel, kun at beholde een Amtstue i hver Amtsråds-kreds. Med Hensyn til hvilken Indtægt der skal tillægges denne Amtsforsvalter, da er det i Motiverne anført, at Amtsforsvalteren nu har Bolig og